

»...JEG BEDER AF HELE MIT HJERTE TIL GUD OM AT JØDERNE MÅ BLIVE FRELST« (Rom. 10,1)

ISRAEL .dk

Kongens medieskole

Kings School of Media i hjertet af Jerusalem brænder for at uddanne unge mennesker som lys og salt til den israelske medieverden.

Hvis man gerne vil evangelisere, handler en stor del af det om at være der, hvor mennesker er. Engang betød det at gå på det lokale torv en travl dag. Det gør det stadigvæk mange steder. Men det kan også betyde at tænde sin computer og gå på internettet.

Israel er et land, hvor medier – og især grad internettet – fylder rigtig meget. 99 % af alle husstande er koblet til internettet, og der er 122 computere for hver 100 indbyggere. Ingen i verden tilbringer mere tid online på Youtube og Facebook end israelere. Derfor er det også helt afgørende, hvis man vil nå israelere med evangeliet at være dygtig til at bruge tidens medier til at forkynde det gamle budskab.

Ville uddanne unge til medier

Sarah og Greg Williams forlod alt i USA for at rejse til Israel og uddanne unge mennesker i at lave film og andre medier. Skolens

vision er, at uddanne unge mennesker til at være en aktiv del af medieindustrien – uden at gå på kompromis med deres tro på Jesus.

Det lå ikke lige i kortene, at Greg, en bonde dreng fra det østlige Texas, skulle rejse til Israel og starte en medieskole. Han havde slet ikke beskæftiget sig med medier, da han en dag på vej til arbejde mærkede et stærkt kald til at skulle arbejde inden for medier. Men skridt for skridt oplevede han, hvordan tingene lagde sig til rette for ham. Først med et job i den lokale kirke og senere i form af et job i en større kristen medieorganisation.

Greg har aldrig taget en egentlig uddannelse inden for branchen, men har lært håndværket ved at gøre det. Da han nogle år senere kom til Israel, så han et behov, og

Men skridt for skridt oplevede han, hvordan tingene lagde sig til rette for ham.

den messianske menighed, King of Kings, var den platform, som medieskolen skulle bygges på. Menigheden var stor nok til ikke at blive overvældet af Gregs visioner, og de havde ressourcerne til at bakke ham op, så det var et godt match.

Fra »Top Model« til Israel

Sarahs historie er anderledes på mange måder. Allerede fra en meget tidlig alder følte hun, at Gud kaldte hende til mission over for det jødiske folk. Efter at have afsluttet en medieuddannelse på Biola Universitet rykkede hun til Hollywood, hvor hun kom til at arbejde på store, nationale tv-shows som fx »Top Model«.

Selvom Sarah følte, hun gjorde en positiv forskel i Hollywood, forstod hun også, at Gud stadig ville have hende til Israel. Hun sagde sit job op og rejste. I første omgang 1 ½ år til Israel, hvor hun arbejdede med medier, men derefter rejste hun hjem igen. En veninde gjorde hende opmærksom på, at der var blevet startet en medieskole i Jerusalem, og hun sendte sit CV af sted. »Inden for en måned sad jeg på et fly til Israel. Det var

egentlig meningen, det kun skulle være tre måneder for lige at se det an, men det endte med en lang kontrakt. Og inden for 9 måneder blev jeg gift med Greg«, fortæller Sarah.

Sammen har de sønnen, Zakarias – og en medieskole i hjertet af Jerusalem.

Fokus på discipelskab

Som nævnt er det ikke kun medierne, der fylder. Det gør et fokus på discipelskab også. »Hvis jeg skal være helt ærlig, så er det det, der får mig op om morgenen«, fortæller Greg og fortsætter: »Hvis vi kun underviste i det tekniske, ville det være virkelig kedeligt«. Parret fortæller, at fokus på discipelskab også gør, at de gerne vil blive ved med at være en lille skole. Der er dog plads til flere, for i øjeblikket er der kun syv studerende på skolen, som har udklækket 15 elever på de fire hold, der er gennemført.

Alle studerende på skolen er lokale undtagen én, og det er netop en af visionerne: At uddanne lokale til at være en del af medieverdenen i Israel. Skolen er åben for alle, men man har alligevel valgt at gøre det billigere for lokale at tage den to-årige uddannelse.

Medierne og kirken

»I alt for lang tid har kirken undladt at engagere sig helhjertet i medieindustrien«, mener Sarah. »Der har måske været en opfattelse af medieverdenen, som Djævelens legeplads. Men denne industri er jo i høj grad blevet, som den er, fordi kirken ikke har engageret sig«, forklarer Sarah passioneret. Hun mener at kunne se en tendens til, at det ændrer sig. Gennem de sidste 15-20 år er flere og flere kristne blevet engageret inden for film og TV, og der er begyndt at brede sig en holdning om, at kunst sagtens kan være præget af kristendom og kristne

Vi kommer aldrig ud over kanten, hvis ikke vi taler lige ud af posen!

værdier – også selvom det ikke lige foregår i en kirke.

Middelmådighed er et fy-ord

Parret vil gerne være med til at fremelske en kultur, hvor man ikke lader sig nøje med middelmådighed inden for medier bare, fordi det er en kristen organisation. »Det er et godt bibelsk princip, at når man arbejder, så arbejder man for Gud. Hvis man arbejder for Gud, skal man ikke lade sig nøje med middelmådigt arbejde«, mener Sarah.

Greg supplerer: »Der er rigtig mange kristne organisationer, som gerne vil være gode til at lave film og TV, men de laver den fejl, at de taler til »deres egne«. De glemmer at være kontekstuelle, og så bliver det for pænt og steriliseret«, mener han. »Vi kommer aldrig ud over kanten, hvis ikke vi taler lige ud af posen!« Han pointerer, at hvis dem, vi gerne vil nå med evangeliet, ikke kan forstå vores indforståede og klichéfyldte sprog – hvordan skal de så forstå det budskab, vi gerne vil ud med?

Sarah fortæller, at hun håber, Gud vil kalde flere mennesker ind i medieverdenen. »Medier forandrer kulturen og forandrer verden. Og det er det, Gud vil – han vil forandre menneskers liv og menneskers hjerter«.

Kongens medieskole ligger i hjertet af Jerusalem. Lad os bede til at Gud bruger skolen og dens studerende til at forandre det jødiske folks hjerter.

/ap

GENERALSEKRETÆRENS KLUMME:

Hvad drømmer vi om?

 Bodil F. Skjøtt

Der har været for mange billeder af flygtninge i diverse medier i de seneste måneder. Ikke fordi billederne er for mange, selv om jeg med skam må bekende, at jeg kan blive immun og vænne mig til den lidelse og nød, billederne udtrykker. Men først og fremmest har der været for mange billeder, fordi der er for mange flygtninge - alt for mange og alt for længe.

De flygtninge, som har haft held til at komme til os, er de stærke - dem med ressourcer og helbred til at flygte. De fleste er blevet tilbage, og er nu flygtninge i nærområdet. Mange af dem har ikke et valg, eller de har ikke længere mod og tro til at drømme om noget andet.

Der går noget i stykker i os som mennesker, når vi ikke længere kan forestille os, hvordan den fremtid, vi længes efter, skal se ud. Så dør vi eller noget i os dør. De tomme blikke på flygtningenes ansigter røber det. Børn er holdt op med at lege. På dansk lyder oversættelsen af Ordsprogenes bog 29,18: »Uden syner er et folk ladt i stikken«. I den gamle engelske oversættelse hedder det: »Where there is no vision the people perish«. Vi skal som mennesker kunne og turde drømme for at kunne gribe ud efter livet og tro på fremtiden. Uden fremtid har vi heller ikke nogen nutid. Livet går i stå og i stykker.

Det har en gruppe israelske og palæstinensiske kvinder udfordret hinanden på. De deler troen på,

Vi kan ikke ændre på nutiden, hvis vi ikke tror på en fremtid.

at deres nutid og deres fremtid hænger sammen med, hvad Gud har gjort i Jesus Messias, og hvad han en gang vil gøre, når han genopretter alt det brudte - og alle de brudte. Men de deler også frustrationen over en fastlåst politisk og social konflikt. Derfor har de udfordret hinanden til at turde drømme. Man kan læse om deres drømme på hjemmesiden www.anothervoice.com

Det er nogle store og idealistiske drømme, som her kommer til udtryk. Nogen vil måske kalde det for virkelighedsflugt. Andre påstår - med henvisning til forskning - at konflikter fastlåses, når vi mister evnen til at forestille os, at tingene kan blive anderledes. Og her bliver det aktuelt for os, for hvordan ser det ud, hvis vi overfører dette på vores egen kirkelige eller familiære situation? Eller på situationen i missionsforeningen eller ungdomsforeningen? Dét, vi her tør drømme om og lægge planer for, vil bestemme det, vi gør i dag. Det er nemlig ikke virkelighedsflugt at drømme og håbe. Det er nødvendigt for at kunne tale og handle i dag. Vi kan ikke ændre

Rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet.

på nutiden, hvis vi ikke tror på en fremtid.

Men endnu vigtigere er det for os at holde for øje, hvordan Gud taler om den fremtid, som han ikke bare drømmer om, men har lovet skal komme engang. De billeder, som møder os i de bibelske tekster, er langt mere dristige og revolutionerende end dem, vores Jesustroende venner giver udtryk for på deres blog. Det kommer bl.a. til udtryk hos profeten Esajas, når han taler om en tid, hvor der ikke længere skal tales om vold og undertrykkelse og ulykke. Mure og grænser skal ikke længere holde nogen ude. I stedet skal mure kaldes »Frelse« og porte kaldes for »Lovsang«. Der er ikke brug for sol eller måne. Gud selv skal være vores evige lys, og vores sørgedage skal være fordi. Den tid vil Gud - siger han selv - »fremskynde når

tiden er inde« (Es 60.22). Sikke et håb - sikke en fremtid.

Hvornår den tid er inde, ved kun Gud, men vi ved, at vi lever mellem den tid, hvor Guds lys er kommet i Jesus Messias, og hvor Gud selv skal være det lys, som gør sol og måne overflødige. Mellem de to lys - de to tilsynkomster - lyder opfordringen til os fra samme kapitel hos Esajas: »Rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet«.

Det vil vi opfordre hinanden til at gøre og være i 2015 - til at rejse os og til at være lys. Det skal vi gøre ved at sætte fanger fri, give flygtninge en fremtid, støtte den svage og fortælle om et nådeår fra Herren.

For gør vi det, siger Jesus, så vil mennesker prise vores himmelske fader. Det er i sidste ende også målet for vores Israelsmission: At lovsangen til Guds ære må forøges.

REFLEKSION

På nåden i Guds hjerte

 Arne H. Pedersen, kommunikationssekretær

Vi lever i dag i et samfund som i vid udstrækning er præstationspræget. Der er ikke længere så mange år af et menneskes liv, hvor det ikke bliver målt og vejret på, hvad det kan præstere og hvor godt.

Det samme gør sig gældende, når nye mennesker søger til Danmark. Så spørges der: Hvad kan du bidrage med?

I Kristeligt Dagblad kunne man forleden læse, at der er

forskere, som mener, at vi er gået fra at være et velfærdssamfund til en konkurrencestat, og at det ændrer vores menneskesyn helt fundamentalt. Nu ses det enkelte menneske ikke længere som havende ultimativ værdi i sig selv, men er en del af arbejdsstyrken, »som skal fremme den økonomiske vækst«.

Med andre ord: Vores værdi måles efter, hvad vi producerer og bidrager med.

Og jeg tænker om denne tankegang også så småt begynder at påvirke vores måde at tænke kristendom og evangelium? Hvis det er rigtigt, at vi bevæger os fra velfærdsstat til konkurrencestat - hvordan påvirker det så mit gudsbillede? Hvis alle andre evaluerer mig - hvorfor skulle Gud så være anderledes?

Det bliver let til et: »Gud elsker mig, men...« eller »Jeg er frelst af nåde, men...«

Selv er jeg i gang i øjeblikket med at læse en bog om nåde, og jeg må sige, at det er godt. Det her med at dykke ned i Guds nåde og udforske den - uforbeholdent. At blive mindet om, at vi tror på en helt og aldeles skandaløs Gud, som elsker os utvetydigt og betingelsesløst.

Den gamle salme »På nåden i Guds hjerte« har været på mine læber de sidste par dage, hvor jeg har gået og nynet den. Dét er helse for sjælen.

*På nåden i Guds hjerte,
som Jesus købt os har,
da han med korsets smerte
vor synd og jammer bar,
jeg nu alene bygger
min tro og salighed,
er gemt i nådens skygger,
om Satan end er vred.*

For det handler ikke om, hvordan jeg præsterer i Guds rige, om Gud elsker mig eller ej. Det handler ikke om, hvor meget tid jeg bruger på min bibellæsning

eller med hænderne foldet i bøn. Det handler ikke om jeg lykkes i mit arbejde eller om jeg bærer frugt i min tjeneste. Det handler ikke om jeg lykkes i at være en god ægtemand eller en god far. Selvom det alt sammen er godt og værdt at stræbe efter, så er det ikke det, det kommer an på. Gud elsker mig. Punktum. Ikke noget »men«.

Min værdi afhænger kun af ét: Nåden i Guds hjerte. Den har Jesus købt med sit liv. Det er nok.

Sekretariatet

Den Danske Israelsmission
TORVET • Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 • kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500
Hjemmeside: www.israel.dk

Ansatte
Generalsekretær Bodil F. Skjøtt
Kommunikationssekretær
Arne H. Pedersen

Musalaha-koordinator Simon Krüger
Ungdomssekretær - se side 8

Landsstyret

Formand / Tværkulturel konsulent i IM, cand. theol., ph.d. Krista Rosenlund Bellows
Medlem af FU / Sognepræst Heinrich W. Pedersen

FU-medlem / Journalist ved IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Familiebehandler Merete Pihl Konrad
Sognepræst Mona Kjær Nielsen
Organist Martin Lysholm Hornstrup
Forhenværende leder af DMR-U Uffe Torm
Sekretariatsleder i KFS Lars Bjerregaard Pedersen

Israelsmissionen indbyder til årsmøde: Guds ord til Guds folk

Øster Snede Missionshus 14. marts 2015

LØRDAG EFTERMIDDAG

- 13.00** Stående kaffe og te.
13.30 Velkomst og sang og indledning.
13.45 Christian Rasmussen: »Aktuelle strømninger i den messianske bevægelse i Israel i dag«.
14.30 Daniel Goldstein om udfordringer og muligheder i bibelarbejdet i Israel i dag.
14.50 Musik.
15.00 Kaffe-pause.
15.30 Formandsberetning og nye vedtægter samt spørgsmål.
16.25 Sang/Musik.
16.35 Opdatering fra IU.
16.50 **Seminarer hvoraf der kan vælges ét:**
- 1) Om det nye samarbejde omkring storby-mission i Tel Aviv v/ Christian Rasmussen.
 - 2) Hvad kan vi lære fra jødisk fromhedsliv/sabbatsfejring v/ Daniel Goldstein.
 - 3) Messianske jøder og Muslim Background Believers – hvad har de tilfælles v/ Erik Ladegaard og Bodil Skjøtt.
- 17.20** Eftermiddagens program afsluttes
17.50 Aftensmad: Mulighed for at deltage i fællesspisning.
Tilmelding skal ske til kontor@israel.dk.

LØRDAG AFTEN

- 19.00** Velkomst – og børnesange.
19.10 Daniel Goldstein fortæller sit vidnesbyrd.
19.30 Festtale v/ Christian Rasmussen.
20.00 Hilsner fra medarbejderne.
20.10 Kollekt til Israelsmissionen.
20.20 Jordan rundt med Israelsmissionen.
20.50 Andagt.
21.05 Tak for i aften og så kaffe.

TEMA:
Guds ord
til Guds
folk

**ÅRSMØDET ER
OGSÅ FOR BØRN!**

Separat børneprogram
med sjov og ballade,
hygge og underholdning.

Vi glæder os til at
se dig!!!

Christian Rasmussen: Præst i Immanuelkirken i Jaffo siden 2006. Immanuelkirken er det tætteste man kommer på en almindelig dansk sognekirke i Israel. Menigheden er meget forskelligartet – både på den sociale og kulturelle side. En spændende kirke med mange spændende mennesker.

Daniel Goldstein: Ansat i det Israelske Bibelselskab på kontoret i Jerusalem. Derudover brænder han for at mennesker må huske og opleve, at sabbatten er en gave til os fra Gud. Derfor holder han ofte sabbatsmåltid i sit hjem, hvor mange forskellige mennesker samles.

Nye regler omkring godkendelse af skattefradrag

Da der er kommet nye regler omkring godkendelse af skattefradrag, har Israelsmissionens landsstyre vedtaget to små ændringer i vedtægterne. Ændringerne offentliggøres hermed med henblik på vedtagelse til årsmødet den 14. marts 2015.

Den nye tekst til vedtægter:

§ 6, stk. 2: »Medlemskab af Den Danske Israelsmission opnås ved at indbetale et af landsstyret fastsat årligt beløb til sekretariatet«.

Ny § 7: »Økonomi: Israelsmissionens drift og arbejde finansieres gennem kontingenter, gaver, indsamlinger, basarer, overskud fra lotterier, arveindtægter, offentlige tilskud, indtægter fra genbrugsbutikker mv.«.

Valg til landsstyret

Som der blev gjort opmærksom på i december-nummeret af avisen, er der valg til landsstyret til årsmødet. Den eneste fra landsstyret, der er på valg, er Merete Pihl Konrad, som modtager genvalg. Da der ikke er kommet andre kandidater til landsstyret, anses Merete derfor som genvalgt til landsstyret.

Udsendinge

Jaffo

Lisbeth og Christian Rasmussen
 Immanuel Church
 Rehov Be'er Hofman 15,
 P.O. Box 1783
 Tel Aviv 61016
 Israel
 Tlf.: +972 3 682 0654
 E-mail: rasmussen@israel.dk

Jerusalem

David Serner
 Den Danske Kirke
 Bar Kockba Street 91/5
 IL-Jerusalem 97892
 Tlf. +972 77 5324 254
 E-mail: jerusalem@israel.dk

Kirkevolontør i Jerusalem

Christian Vestergård Jensen

Volontører i Jaffo

Nanna Borch Kragh og
 Camilla Højgaard.

Ruisen

Evangeliet og den jødiske verden

Oplag: 4.500 • ISSN 0907-2314
 Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion

Bodil F. Skjøtt, Arne H. Pedersen (ansv.)
 Mette Hornstrup, Peter Kobbersmed

Adresseændring meddeles til Post
 Danmarks lokale postkontor, hvor efter

Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Videbæk Bogtrykkeri A/S
 Mette Kousgaard Christensen

Tryk: Vestjysk Rotation A/S

Jesus er stadig ikke *helt* kosher

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

Tidsskriftet *Christianity Today* fortæller i deres januarnummer, at amerikanske jøder i stigende grad finder det acceptabelt, at jøder tror på Jesus.

USA har det største jødiske samfund uden for Israel, så det er en væsentlig nyhed for ikke bare amerikanske jøder, som tror på Jesus, men for messianske jøder i hele verden.

Det er videnscenteret *Pew Research Center*, der står bag undersøgelsen, som fortæller, at 34 procent af den jødiske befolkning mener, der er overensstemmelse mellem at være jøde og tro på Jesus. Og 35 procent af de ultra-ortodokse var enige!

Til sammenligning fortæller samme undersøgelse, at hele 68 procent af amerikanske jøder mener, man ikke behøver tro på Gud for at være jøde.

Richard Harvey, seniorforsker ved *Jews for Jesus*, hævder, at undersøgelsen viser et paradigmeskifte: »Jødisk identitet bliver i højere og højere grad målt kulturelt og familiært og ikke gennem forskellige religiøse udtryk«.

Russ Resnik, leder af sammen slutningen af messianske menigheder, fortæller, at lederne i de jødiske samfund stadig er imod messianske jøder, »men en stor del af jøder i det brede samfund an-

erkender, at vi er her for at blive, at vi er en del af det jødiske samfund, og at vi er optaget af jødiske mærkesager«.

Trærne vokser dog stadig ikke ind i himlen. I forbindelse med åbningen af et stort center i Brooklyn, oplevede organisationen *Chosen People Ministries* ikke den store modstand, for »det jødiske samfund er blevet mere vandt til os«, fortæller Mitch Glaser, leder af organisationen. Alligevel konstaterer han: »Der er i det jødiske samfund væsentlige fordomme om de af os, som tror på Jesus. Og vi udgør en større gruppe, end det jødiske samfund vil anerkende«.

Hvad er på spil?

Messianske jøder er presset fra to sider. På den ene side fra jødisk hold, som påstår, at de ikke længere er jøder, fordi de bekender troen på Jesus. På den anden side står også mange kristne uforstå-

Jødisk identitet bliver i højere og højere grad målt kulturelt og familiært og ikke gennem forskellige religiøse udtryk.

ende overfor, hvorfor de ikke bare kalder sig kristne.

Spørgsmålene: »Hvem er jøde?« og »hvad vil det sige at være jøde?« er væsentlige – særligt i forhold til messianske jøder. Det vidner Avi Brickners personlige beretning om her på siden.

Når mange jøder har problemer med Jesus, handler det i vid udstrækning om den historie jødedommen og kristendommen har med hinanden. Kristne har op-

igennem historien været forfølgere af det jødiske folk med både pogromer og inkquisitioner til følge. I Holocaust spillede kirken og kristne en rolle ved at være passive og ikke kæmpe imod den uretfærdighed, det jødiske folk blev udsat for.

Derudover spiller kulturen en stor rolle. Mange jøder opdrages til, at hvad end de gør i livet, så er der ét, de aldrig må gøre: bekende troen på Jesus af Nazareth som Messias. Det anses for forræderi, og mange mener, at man vender sit folk og sin jødiskhed ryggen.

Spørgsmålet »hvem er jøde?«, spiller også en rolle internt i staten Israel, hvor spørgsmålet ofte koges ned til en juridisk problematik om, hvem der har lov at gøre *aliya* – immigrere til Israel.

Loven er blevet meget vigtig for de to forskellige parter, som dels ønsker at jødisk identitet skal være religiøst betinget, hvilket især gælder de ortodokse, og de sekulære,

Det er ofte konfliktfyldt for jøder at bekende troen på Jesus. Det hænger dels sammen med kristnes overgreb mod jøder gennem historien. Men det er i lige så høj grad et identitetsspørgsmål, for hvordan kan man bekende troen på ham, som man hele livet igennem har fået at vide, man ikke må tro på?

Om troskab, jødedom og troen på Jesus

ISSUES

Avi Brickner

Denne artikel er oprindeligt skrevet til magasinet »Issues«, som publiceres af *Jews for Jesus*. Læs hele den oprindelige artikel på issuesmag.org

Jeg har ind i mellem fået at vide af andre jøder, at min åbne bekendelse af troen på Jesus af Nazareth som Messias, er forræderisk overfor mit folk.

Jeg og en af mine venner, som også tror på Jesus, besøgte engang en fremtrædende rabbiner i vores by. Det var denne rabbis påstand, at vores tro på Jesus svarede til at vi forlod vores folk og frasagde os vores spirituelle arv. For mange jøder – og ikke-jøder – betyder troen på Jesus for en jøde, at vedkommende også frasiger sig sin egen jødiskhed.

Det er en problemstilling, som jeg personligt har kæmpet med. Jeg blev opdraget i et hjem, hvor de jødiske regler for det mest blev overholdt. Vi var ikke de mest konservative, men vi var heller ikke afslappede omkring de rabbiniske reglementer. Som mange andre tog jeg min jødiskhed og praktiseringen af jødedom for givet i min ungdom. Men i takt med at jeg nærmede mig voksenalderen, begyndte jeg at overveje nogle af de dybere spørgsmål i livet, og hvordan det, at jeg er jøde, relaterer sig til meningen med livet.

Der mangler noget

Synagogens forskrifter syntes smukke. Hvem kunne finde noget forkert ved påbuddet om at elske Gud af hele sit hjerte og sin næste som sig selv? Men der manglede noget. Denne vidunderlige Gud, som jeg var blevet undervist om siden barndommen, syntes så uvirkelig og langt væk.

At overholde religiøse påbud og forskrifter gav mig ikke no-

For mange jøder - og ikke-jøder - betyder troen på Jesus for en jøde, at vedkommende også frasiger sig sin egen jødiskhed.

gen fornemmelse af en relation med Gud. Og det syntes ikke i overensstemmelse med, hvordan Skrifterne beskriver vores forfædres forhold til Gud. De giver det indtryk, at de havde et personligt forhold til Ham. Derudover måtte jeg også – i mine mest ærlige øjeblikke – erkende, at jeg ikke evnede at elske min næste, selv ikke når jeg ønskede det.

Igennem det jødiske liv

Ud over denne fornemmelse af behov og ønske om at komme i

kontakt med Gud, var der en anden faktor, som gjorde mig villig til at undersøge påstandene om Jesus nærmere. Den eneste måde jeg kan beskrive det på er, at han syntes at komme til mig igennem det jødiske liv. Nogle af dem som fortalte mig om Jesus, var jøder. Deres tro på ham forekom ikke at gøre dem mindre jødiske. Tværtimod – de var mere optaget af, hvad det ville sige at være jøde, og hvad det jødiske folks mission var, end mange andre jeg var sammen med til daglig. De forstod snarere deres tro på Jesus som en fuldendelse, end som en fornægtelse af deres jødiske åndelige arv.

For første gang var der spørgsmål, som dukkede op: Eksisterer det jødiske folk af anden årsag end bare at være anderledes?

Troende ikke-jøder, som delte deres vidnesbyrd med os, fortalte, at de havde fået al deres åndelige velsignelse gennem Israel. De så sig selv som deltagere i den åndelige arv fra det jødiske folk.

Disse mennesker viste mig en kilde til hjælp, som ingen andre havde. Ingen havde foreslået, at jeg måske ville finde svarene på mine spørgsmål i de hellige skrifter. Det jeg fandt, havde jeg aldrig drømt om skulle findes på disse sider.

Portrættet af Messias i Det Gamle Testamente forekom mig at passe til beskrivelsen af Jesus af Nazareth. Selv før jeg begyndte at studere Det Nye Testamente, vidste jeg nok om Jesu liv, til at anerkende de bemærkelsesværdige ligheder. Tænk, at Gud ville identificere sig med mennesket på denne måde!

Den ultimative troskab

Midt i min søgen udfordrede en ung Jesus-troende jødinde mig med et spørgsmål: »Vil du virkelig

som ønsker, at jødisk identitet skal være rent nationalt betinget. Denne konflikt er yderligere skærpet efter Knesset i november 2014 vedtog en lov, som skulle gøre det lettere at konvertere til jødedommen. Loven blev vedtaget med særligt henblik på de tusinder af jødiske immigranter, især fra det tidligere Sovjet, der har fået statsborgerskab, men som ikke anerkendes som jøder i henhold til rabbinisk lov.

I 1957 blev den første lov vedtaget, som enkelt fastslog at »enhver

som med rene motiver erklærer sig selv som jøde, kan registreres som jøde, og ingen andre beviser skal afkræves ham«. Det fik samtlige religiøse i parlamentet til at træde tilbage. I 1970 blev der tilføjet væsentlige ord til loven. Nu blev en jøde defineret, som »en der er født af en jødisk mor, og som ikke er konverteret til eller tilhører en anden religion«. Dette er stadigvæk gældende i forhold til at gøre *aliya*. Derudover er børn, børnebørn og ægtefælle til en jøde også omfattet af *Law of Return* (loven om hjemvendelse).

Det er ulogisk for en jøde at tro på Jesu

Ud fra denne tankegang ser vi, hvorfor messianske jøder kæmper for at blive anerkendt som jøder. Deres tro på jøden Jesus indebærer ikke – set fra deres perspektiv – at de tilslutter sig en anden religion. Men det gør det for langt de fleste andre jøder, hvilket undersøgelser, omtalt i begyndelsen af artiklen, også vidner om.

Chabad, en stor organisation som arbejder for større jødisk bevidsthed, svarer fx på spørgsmålet »Kan en jøde tro på Jesus?« på følgende måde:

»Selvfølgelig kan en jøde tro på Jesus. Ligesom en vegetar kan nyde en rød bøf, en fredsaktivist kan deltage i en voldelig demonstration og en diktator som prædiker martyrium kan overgive sig selv til sine fjender. Så længe logik og klar tenkning sættes ud af funktion, kan alt lade sig gøre«.

I deres svar giver de også udtryk for, at jøder generelt – uanset om de er jøder eller ej – ikke ønsker at opgive deres jødiskhed. Derfor har missionærerne fundet en »løsning«, så jøderne kan blive ved med at være jøder, selv efter de er kommet til tro på Jesus. Men konklusionen er, at missionærerne »er fulde af bedrag«.

Anti-missionsorganisationen *Yad L'Achim* arbejder også ud fra den overbevisning, at jøder ikke kan tro på Jesus og vedblive med at være jøder. *Immanuelkirken* i Jaffo har fra tid til anden besøgt af

Hvordan kan vi betragtes som andet end en trussel, når vi ikke bare selv ser hen til Jesus som autoritet, men også opfordrer andre til at gøre det samme?

dem. De stiller sig ved indgangen til menighedshuset og forsøger at komme i kontakt med dem, som skal til bibelstudie eller *Alphakursus*.

Ruth Rosen fra *Jews for Jesus* pointerer en anden årsag til, at messianske jøder ikke accepteres af fx ortodokse jøder: De udgør en risiko for det jødiske samfund. »Jøder som accepterer Jesus Messias som lærer og autoritet, kan ikke samtidig underlægge sig rabbinernes autoritet, uanset hvor

meget man så kan respektere dem. Hvordan kan vi betragtes som andet end en trussel, når vi ikke bare selv ser hen til Jesus som autoritet, men også opfordrer andre til at gøre det samme?«

Jøden Jesus og den kristne kirke

Det er kun de færreste, der vil benægte, at Jesus var jøde. De første til at på Jesus, var jøder. De første der skrev om ham, var jøder. Alligevel nægtes jøder, som i dag bekender troen på Jesus, at være jøder.

Vi i den kristne kirke kan ikke sige os fri fra ansvar. Der er meget vi kan gøre for ikke at marginalisere messianske jøder yderligere. Vi kan fx anerkende kristendommens og kirkens jødiske rødder og hjælpe andre til samme indsigt.

Her ligger der ikke blot en kilde til personlig opbyggelse og glæde, men også en mulighed for at invitere messianske jøder ind i menigheden. For at lytte til og lære af dem.

Der er i det jødiske samfund væsentlige fordomme om de af os, som tror på Jesus. Og vi udgør en større gruppe, end det jødiske samfund vil anerkende.

Yad L'Achim er en jødisk organisation, som forsøger at modarbejde dem, der gerne vil fortælle om Jesus. Her er det foran menighedslokalene i Immanuelkirken i Jaffo.

Flere organisationer arbejder for at bringe jøder over hele verden til Israel. Her er det et fly med amerikanere, der er landet i Tel Aviv. Foto: Wikimedia Commons.

Denne vidunderlige Gud, som jeg var blevet undervist om siden barndommen, syntes så uvirkelig og langt væk.

gerne vide om Jesus er Messias eller ej?«. »Ja, det vil jeg«, svarede jeg. »Hvorfor spørger du ikke Gud?«, replicerede hun. Dér blev jeg udfordret på, hvor min ultimative troskab lå.

Var jeg villig til at søge Gud på hans egne præmisser? Kunne jeg sætte mine egne fordomme og forudfattede meninger til side og tro, at den Almægtige kunne vise mig sandheden, hvis jeg var villig til at modtage og følge den hvor end den ville lede mig?

Når jeg ridser min historie op, er jeg klar over, at den adskiller sig fra andres. Jeg er også klar over, at

vi jøder har en tendens til at afvise Jesus eller modsætte os hans påstande om at være Messias, fordi så meget, der bærer hans navn, synes fremmed for os eller står i modsætning til vores egne interesser. Vi er meget følsomme med hensyn til de smertefulde oplevelser jøder har haft på grund af såkaldte kristne. Denne smertefulde historie rodfæster ofte vores troskab overfor den jødiske identitet og hærder vores modstand mod kristendommen og Jesus.

En anden side af spørgsmålene

Hvor sandt dette end måtte være (og jeg er ikke ham der hverken benægter eller afviser det), så hjalp min egen oplevelse mig til at se den anden side af spørgsmålet om troskab overfor jødedommen og troen på Jesus. Min grundlæggende bekymring udviklede sig omkring mit forhold til Gud. En dyb krise afslørede et åndeligt hul, som overholdelse af religiøse praksis ikke kunne fylde. Hvordan

kunne jeg komme i kontakt med Gud? Dét spørgsmål blev afgørende. Men hvordan relaterede det sig til at være jøde? Før første gang var der spørgsmål, som dukkede op: Eksisterer det jødiske folk af anden årsag end bare at være anderledes? Skal vores eksistens som et udvalgt folk mon pege på en større sammenhæng?

Ønsket om at lære Gud at kende ledte mig til dem, som guidede mig til skrifterne og til Jesus. Og troen på Jesus bragte mig ind i et livgivende forhold til Israels Gud. I lyset af dét forhold opdagede jeg, at Jesus er kædet uløseligt sammen med den større sammenhæng, som selve eksistensen af det jødiske folk skal pege hen til.

Jeg opdagede også, at selvom jeg var kommet til tro på Jesus, var jeg ikke holdt op med at være jøde. Jeg havde tværtimod opdaget en større og dybere mening. Nu ser jeg at Israels tro, som den er beskrevet i de hellige skrifter og i Jesu tjeneste, finder sit klimaks – ikke i en religiøs tradition, men i en person, som Israels Gud helt unikt

har vist sig selv igennem. Dét gjorde Gud – ikke kun for at velsigne Israel, men for at frelse hele verden. Han havde lovet, at i Abraham og hele hans afkom skulle alle jordens slægter velsignes. I Jesus Messias flød denne velsignelse over til ikke-jøder.

Jeg kunne ikke afvise Jesus

Alle disse oplevelser førte mig til den overbevisning, at bare fordi jeg er jøde, er det ikke grund nok til at afvise Jesus. Det letteste ville have været at overtage en blind accept af religiøs tradition og derigennem få løst mit problem. Men tilværelsens barske realiteter såede tvivl om denne blinde accept.

Da det kom til det punkt om at

Det jeg fandt, havde jeg aldrig drømt om skulle findes på disse sider.

søge Israels Gud oprigtigt og blive konfronteret med påstanden om, at skrifterne er hans åbenbaring, hvordan kunne jeg så afvise en oprigtig søgen efter deres budskab? I min søgen blev jeg nødt til at forholde mig til Jesus.

Selvom vi opmuntres til at søge Gud af hele vores hjerte, er det ikke fordi Gud er blevet væk et sted derude, og vi må finde ham. Men fordi vi er blevet væk, og Gud vil finde os.

Den profetiske formaning er i virkeligheden en guddommelig opmuntring til at svare på Guds søgen efter os i al vores fortabthed. Gud demonstrerede dybderne af sin kærlighed og bredden af sin beslutsomhed, da han identificerede sig selv med os, ikke i pomp og pragt, men i svaghed, smerte og afkald. Dét gjorde han gennem Messias, som sagde »Jeg er kommet for at opsøge og frelse de fortabte«. Som et svar på hans søgen, er jeg fundet, og i Messias har jeg fundet troskaben fra en sand jøde.

Bibelselskab: Tillid fra muslimer er mulig

Hvert år laver Åbne Døre en verdensrangliste over de 50 lande i verden, hvor det er sværest at være kristen. Den blev offentliggjort i begyndelsen af januar, og den afslører, at 2014 var et år, hvor forfølgelserne af kristne tog til. Også de Palæstinensiske Selvstyreområder, hvor Israelsmissionen samarbejder med det Palæstinensiske Bibelselskab, er kravlet op ad listen. Fra en plads som nummer 34 i 2013 til en 24. plads i 2014.

2014 var året, hvor kristenforfølgelser for alvor fik opmærksomhed på den nationale scene. Ikke bare den kristelige presse har interesseret sig for problemet, men det har fået en bred offentlig opmærksomhed – bl.a. med flere høringer i Folketinget. Og det med god grund: »I år var tærsklen til at komme på listen for et land højere, hvilket indikerer, at forfølgelser på globalt niveau er øget«, fortæller Åbne Døre i en meddelelse i forbindelse med offentliggørelsen.

Ifølge »Christianity Today« måler forskerne hos Åbne Døre forfølgelserne ud fra »graden af frihed en kristen har til at udleve sin tro i fem forskellige aspekter af livet: privat, i familien, lokalsamfundet, nationalt og i kirken« samt hvor mange voldelige hændelser, der har været.

Det Palæstinensiske Bibelselskab

Når de Palæstinensiske Selvstyreområder er kravlet otte pladser op på listen, kunne noget altså tyde på, at forfølgelserne her er øget markant. Så vi spurgte vores samarbejdspartner i området, Det Palæstinensiske Bibelselskab (PBS), om, hvad de mener om listen, og hvad deres tanker om forfølgelser i området er.

»De nævnte forfølgelser i de Palæstinensiske Selvstyreområder er på en måde lidt kontroversielle for mig, da jeg ikke ved, hvad der er målt eller analyseret for at nå frem til det specifikke tal«, fortæller Simon, som er kommunikationsmedarbejder i PBS og understreger: »Men når det så er sagt, så afviser jeg slet ikke muligheden for, at det er en korrekt placering, for der er forfølgelser, men de er bestemt af bl.a. geografi og kan være både direkte og indirekte«.

Forfølgelser i Gaza

I Gaza, hvor der bor omkring 3.000 kristne, er problemet størst,

fortæller Simon: »Der har været nogle tilfælde, hvor muslimer har forsøgt at tvinge kristne til at praktisere Islam. Nogle af dem har været nødt til at flygte for at undgå repressalier. Andre former for forfølgelser eller indirekte forfølgelser kan fx være, når kristne bliver forbigået i forfremmelser, eller når arbejdsgivere hellere vil ansætte muslimer frem for kristne. En anden form for indirekte forfølgelse er de verbale overgreb, som kristne kvinder bliver udsat for, når de går på gaden uden tørklæde«.

Det var i Gaza, Simon oplevede, at en af hans kolleger, Rami, i 2007 blev bortført og dræbt, fordi han var leder af bibelarbejdet i

Vi tror meget stærkt på at være aktive medspillere i samfundet og at bringe håb og glæde til de mennesker, vi tjener.

her, er Zakæus' Hus, som Lisbeth Rasmussen fra Jaffo deltager i som Israelsmissionens repræsentant.

Tillid kræver tid

Simon slutter af med at fortælle, at de muligheder, PBS har fået, ikke bare sådan kommer fra den ene dag til den anden.

»Det tager tid og kræfter at opbygge tillid i et lokalsamfund, men det er ved Guds nåde lykket os at gøre netop det gennem de sidste par år. Vi hører direkte fra vores muslimske partnere, at da de først hørte, vi var kristne, var de tøvende over for at arbejde sammen med os, men nu ser de os som en stor velsignelse for både lokalsamfundet og for deres egne organisationer.

Det Palæstinensiske Bibelselskab har arbejdet i flere år på Vestbredden, hvor de gennem samarbejde har vundet muslimske organisationers tillid.

Vi tror meget stærkt på at være aktive medspillere i samfundet og at bringe håb og glæde til de mennesker, vi tjener. Også selvom vi er en minoritet, hvilket vi ser som en fordel frem for en ulempe!«.

Åbne Døre har da også i sin rapport konstateret nogle positive tendenser i årets løb. »Der bliver formet nye partnerskaber mellem kristne og muslimer i Mellemøsten, hvilket kan have virkelig gode perspektiver i det lange løb«. En tendens som PBS' arbejde på Vestbredden altså bekræfter.

/ap

En anden form for indirekte forfølgelse er de verbale overgreb, som kristne kvinder bliver udsat for, når de går på gaden uden tørklæde.

området. PBS har endnu ikke åbnet en ny butik i Gaza, men er i området for at hjælpe lokalbefolkningen efter sommerens krig mellem Hamas og Israel.

Anderledes billede på Vestbredden

»På Vestbredden lægger man knap nok mærke til forfølgelsen, og mange gange bør man ikke engang tale om det i de termer«, mener Simon. »I PBS har vi i mere end 12 år arbejdet direkte sammen med muslimske partnere, og lokalsamfundet ser os som helt legitime, og de får gavn af vores arbejde. I Jeriko har vi et helt unikt projekt, hvor muslimske kvinder hjælpes til en uddannelse og får redskaber til at blive bedre forældre. I dette projekt arbejder vi direkte sammen med en muslimsk velgørhedsorganisation, som hedder »Al Kamar«, samt det Palæstinensiske Undervisningsministeriums afdeling i Jeriko«. Projektet, Simon fortæller om

KOM TIL SHALOM NIGHT

Kom til Shalom Night **d. 13. marts kl. 17.30** på TORVET i Aarhus og oplev hvordan man som messiansk jøde fejrer sabbat, hvorfor det giver mening som Jesus-troende og hvad vi kan lære af denne jødiske tradition.

Kom og bliv kloge på hvem Israelsmissionens Unge er, få et gensyn med dem, du oplevede Israel sammen med, og vær med til at lovprise Gud sammen med os.

Vi får besøg af Daniel Goldstein, som arbejder i Jerusalem for det israelske bibelselskab. Han er amerikansk jøde og flyttede til Israel i 2007 for at dele sin tro på Jesus med det jødiske folk. Det gør han bl.a. ved hver fredag aften at invitere gæster til sit hjem til sabbatsfejring, og til dette års Shalom Night har vi inviteret ham til at indlede vores sabbatsfejring og til at gøre os kloge på hvorfor man som messiansk jøde fejrer sabbat.

Redaktør: Morten Høring Jensen

Bliv abonnent på bladet TEL

... og kom et spadestik dybere i Bibelens verden!

Introduktionstilbud:
Få resten af året til under halv pris: 80, 60, 40 eller 25 kr. - alt efter, hvor mange af årets 4 blade, der er tilbage.
Gå ikke glip af inspiration til din bibellæsning!

Tilmelding på: <http://www.bibelskarkaeologi.dk>

Tag med til Israel i 2015

Israel - påskerejse	29. mar. - 6. apr.
OBS: Efter d. 20/2 - forhør om plads.	
Rejseledere: Anja og Thomas Enevoldsen	
Israel og Jordan	11. - 21. sep.
Rejseledere: Birthe og Morten Nielsen	
Israel - under løvhyttedagen	28. sep. - 8. okt.
Rejseledere: Aase og Per Weber	
Israel - i efterårsferien	9. - 17. okt.
Rejseledere: Vicka og Jan Mortensen	
Israel - rundrejse	9. - 18. okt.
Rejseledere: Ingolf Heno Pedersen og Jørgen Bloch	
Israel - klassisk rundrejse	16. - 25. okt.
Rejseledere: Hanne og Leif Toft	
Israel - klassisk rundrejse	19. - 29. okt.
Rejseledere: Hans-Henrik Nissen og Hans-Henrik Ross	

Køb din flybillet på felixrejser.dk

Bestil nyt katalog med uforglemmelige oplevelser

felix rejser.dk

7592 2022 • fxr@felixrejser.dk

PRÆSENTATION AF KOMMENDE MISSIONSPILOTER OG VOLONTØRER

Navn: Kathrine Toft Pedersen

Alder: 20 år

Fra: Vildbjerg (tæt på Herning)

Derfor Israel/missionspilot:

Jeg har valgt at være missionspilot, fordi det er en perfekt kombination af fællesskab, bibel-skole og rejse med backpacker. Jeg glæder mig til at blive udfordret både åndeligt og personligt igennem opholdet i Israel.

Samtidig ser jeg frem til at møde nye mennesker, hjælpe dem og dele budskabet om Jesus med andre!

Navn: Rebekka Zoll Nielsen

Alder: 21 år

Fra: Aarhus

Derfor Israel/Missionspilot:

Jeg har valgt at blive missionspilot, fordi jeg gerne vil udfordres i mødet med Gud og andre mennesker, og det ønske tror jeg, at jeg kan få indfriet i Israel, netop fordi det er landet, hvor Jesus levede, og fordi vi kommer til at møde mange forskellige mennesker, der udfører meget forskelligt, men vigtigt arbejde.

Jeg har et stort ønske om at lære mere om Guds mission i verden. Og hvad er bedre end at lære om det i landet, hvor det hele begyndte?

Derudover vil jeg gerne lære mere om kristendommens jødiske rødder og få et større indblik i jødisk historie og tradition.

Navn: Simon Stidsen

Alder: 21 år

Fra: Korning

Derfor Israel/Missionspilot:

Jeg har tilmeldt mig fordi jeg gerne vil se mere af Guds mission til verden. Det der fangede mig var at vi skal opleve så mange forskellige ting på relativt kort tid. Jeg ser især frem til mødet med jøderne og deres kultur og det bliver spændende at møde dem med budskabet om den opstandne Jesus!

Navn: Frederik Thormann Nielsen

Alder: 21 år

Fra: Hammerum ved Herning

Derfor Israel/Missionspilot:

For udfordringens skyld.

For at komme bag facaden i landet.

Navn: Rebekka Søndergaard Nielsen

Alder: 20 år

Fra: Ølgod

Derfor Israel/Missionspilot:

Jeg har valgt at blive missionspilot, da det er en spændende og udfordrende rejse, som vil styrke mig selv personligt i mission og frivillighed. Og for lære Gud og mig selv bedre at kende, finde guds plads for mig i mission. Grunden til det blev Israel, er at jeg personligt gerne vil have et indblik i, hvor Jesus gik og levendegøre bibelens steder i Israel.

Navn: Maria Degn

Alder: 19 år

Fra: Hvide Sande

Derfor Israel/Missionspilot:

Jeg tager til Israel for at opleve en anden kultur, for at se Guds land, og for at møde nye udfordringer. Jeg har valgt at blive Missionspilot for at hjælpe, men også for at sprede budskabet om Jesus.

www.ung.israel.dk

Fra venstre ses: Hong, Christian, Elisabeth og Hanna. Hong skal være volontør på Ebenezer-hjemmet, Christian er ny kirkevolontør i Jerusalem og Elisabeth og Hanna skal være volontører på Maon Gilo.

IMMANUELKIRKEN ER HJEM

✧ Camilla Højgaard og Nanna Borch Kragh

1. kor. 12,12-13: For ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus. For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie, og vi har alle fået én ånd at drikke.

Søger man på »Church in Tel Aviv« på Google, er det første resultat, der dukker op, Immanuelkirken. Hver uge kommer der blandt andet af denne grund nye mennesker ind ad døren, og en af vores opgaver, som kirkevolontører, er at snakke med dem. Vi hører derfor mange spændende historier og får en unik mulighed for at dele Jesus med både bosatte mennesker og rejsende på rundtur

i landet. I kirkens ungdomsgruppe er der også jævnligt udskiftning.

Vi er alle sammen forskellige. Det, vi har til fælles, er, at vi tror på Jesus. Alle har en historie, som er unik. Det er fantastisk at høre en, som lige er kommet til tro, historie. Jesus fører folk til sig på vidt forskellige måder, og han forvandler så mange hjerter. Det er en af vores venner fra kirken et vidne på. Før hun lærte Jesus at kende, var hun ikke glad. Hun var indelukket og gik kun i sort tøj. Da hun fortalte os det, var det ikke til at tro på, for den kvinde, vi kender, er fuldstændig modsat. Altid glad, udadvendt og farvestrålende.

Mange af dem vi møder, er inspirationskilder for os. Især én fyr har en helt utrolig tillid til Gud, og det inspirerer os at se en ung mand være så rodfæstet i troen.

En af dem, som kommer i kirken, har en helt vidunderlig forvirrende og for os måske meningsløs historie, men resultatet af den er, at han nu ser Jesus som lyset i hans liv og ved, også selvom det ikke altid er let at se, at Jesus er hans frelser.

En andens historie er mere nede på jorden og det giver for os mere

mening at Jesus er resultatet af de begivenheder. Men det er jo i bund og grund lige meget hvordan man er kommet til at tro, når bare man tror! Noget vi vil tage med hjem herfra, er at sætte pris på, at vi alle sammen har en tro, og lade være med at måle hinandens tro, hvilket der kan være en tendens til i kristne ungdomsmiljøer derhjemme.

Flere af de israelere, der er kommet til tro på Jesus, kommer fra jødiske hjem. Jødedommen fylder i dem på forskellige måder.

Nogle ønsker at lære os om de jødiske traditioner. Men fælles for dem er, at det er svært for dem at forstå, at deres familie og andre jøder ikke kan se, at de venter for-gæves – Messias er her jo allerede!

Det er ikke kun nye troende der kommer i kirken. Folk kommer fra forskellige kirkelige baggrunde. Det er en udfordring, at vi er forskellige, men det er en ligeså stor opmuntring, at vi kan dele den samme tro på Jesus på trods af vores forskellighed. Der er ikke en holdning, der er mere rigtig end en anden, så længe den hører under troen på Jesus som frelser og herre.

Om man er her i år, måneder, dage eller timer er Immanuelkirken et hjem. Her er Jesus i centrum og der er plads til alle. Hvad kunne man ønske sig mere end at have kirken som *hjem* og menigheden som familie, når man er langt hjemmefra eller ens liv er forandret for altid pga. Jesus?

Camilla og Nanna

OVER AND OUT!

☆ Amanda, Sara, Hanna og Miriam, hjemvendte missionspiloter

Det har godt nok været noget af et ophold i Israel som Missionspiloter. Vi føler os privilegerede over at have fået mere bibelkundskab, så mange oplevelser, møder med interessante mennesker, udfordringer og venskaber med hjem.

Når vi tænker tilbage på de 3 sidste måneder, er det svært at huske alle de forskellige ting, vi har oplevet, og de mange indtryk vi har fået. Men når vi begynder at tænke tilbage på ugerne, er der fantastiske minder, der dukker op.

FANTASTISKE MENNESKER FANTASTISKE STEDER

Ugen i Haifa, hvor vi legede pedeller på plejehjemmet, husker vi tilbage på med glæde. Vi havde fællesskab med fantastiske mennesker og en vidunderlig åbenhed og tid til Gud på arbejdspladsen.

Vores mange vandreture: vi har klaget over ømme fødder, vabler og stejle stigninger, men når vi ser tilbage på dem nu, vil vi ikke have været foruden en eneste. De har udfordret os fysisk på en måde, vi aldrig før har prøvet, og vi har lært, at VI KAN klare ørkenen og har fundet glæden ved vandring isoleret fra civilisation.

Alle de forskellige udsigter og naturvidundere vi har oplevet: de mange farver sand i ørkenen, en oase midt i ingenting, bjerge så langt øjet rækker, en brusende Jordanflod, huler med gamle gemte skatte og fantastiske udsigter over byer.

Mødet med inspirerende folk over hele landet: Vi har besøgt mange kristne organisationer og kirker i Israel. Det har givet os, det vi søgte – nemlig et mosaikbillede af mission her i Israel. Vi har på egen krop lært forskellige måder at udføre mission på og have et kristent liv i et land spækket med religion og kultur på mange planer. De mange inspirerende mennesker har lært os, hvor svært det kan være at være kristen, når det er med livet som indsats. Hvor dejligt, det er at være kristen, og man derfor ikke kan holde det for sig selv, men bliver nødt til at sprede budskabet på gaderne. Og hvor udfordrende det er at dele sin tro på Jesus med andre i et land, hvor holdninger til religion er svære at ændre på.

UDFORDRINGERNE

Men vi kan heller ikke glemme nogle af de svære og udfordrende oplevelser, vi har haft.

Det had to folkeslag kan have til hinanden, selvom de lever side om side. Vi boede i udkanten af Jeru-

salem, hvor der også var et terrorangreb på en jødisk synagoge, og vi har lært at i dette samfund lukker ting ikke bare ned, selvom livet er svært at leve. Det er hverdag henede, og man lever videre med troen på, at Gud passer på én og ved, hvad der er bedst. Det er svært at forklare, hvordan det er at have været i et land med så mange indbyrdes stridigheder. Det er ikke unaturligt, at al trafik pludselig stopper, hvis der er mistanke om en bombetrussel i nærheden, eller at politiet tropper mandstærkt op i arabiske områder efter fredagsbøn for at undgå uroligheder. Men det er svært at tage det hele ind og reagere på alt, når man blot er »turist«.

De fleste øvrige udfordringer har været givende, og dem ser vi tilbage på med glæde, hvorimod vi før frygtede dem.

Udfordringen ved at slippe tøjlernerne og bare lovprise Gud med hele kroppen havde vi på en bønnekonference. Sidst på ugen blev vi dog overraskede over, hvor meget vi savnede det, da vi kom tilbage i vante rammer med sangbogen i hånden, siddende på en sofa uden fest og ballade.

Vi fik også udfordringen om at tage ud på gaden og fortælle om vores tro på Jesus og ud fra Det Gamle Testamente argumentere for, at Jesus er Messias.

Allerede i den første uge blev vi udfordret til at læse hele bibelen. Vi har siden taget os tid til at læse sammen fra en ende af. Vi har fået en god start, og de ting vi har læst om i bibelen, vil vi tage med hjem og værdsætte at kunne tage frem og dele. Det at tage bibelen frem og have lyst til at læse har ikke været så almindeligt, før vi tog af sted. Men vi kommer hjem med en fornyet læselyst og glæde ved at have større forståelse for Guds ord.

Undervisningen har også udfordret os og været med til at krydre opholdet med en bedre forståelse af det land, vi har boet i de sidste 3 måneder.

PAK OPLEVELSERNE UD

Tre måneder er lang tid og ikke lang tid nok. Vi har nydt i fulde drag at være af sted og at have fået fyldt rygsækken med oplevelser. Men vi er også godt fyldt op nu og glæder os til at komme hjem og få pakket ud – både tøj, souvenirs og pakkenelliker, men også de ting, vi har erfaret og derved gøre brug af dem i vores hverdag.

Piloterne siger hermed: »Over and out!«. Tak til alle, der har været med til at gøre dette ophold til en oplevelse for livet!

NYTTIGE INFORMATIONER

Israelsmissionens Unge
Torvet, Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 | <http://unge.israel.dk>

Ungdomssekretær: Thomas Nedergaard
UNGE@israel.dk | Tlf. 3029 2075
Volontørkoordinator Kirsten Bitsch | IU@israel.dk
IU-formand: Mikael Buskov | mikaelbuskov@gmail.com
Kommunikationsmedarbejder: Peter Kobbersmed

Kaptajn for Missionspiloter i DK:
Kent Bech Rasmussen | missionspiloter@israel.dk
Eventkoordinator: Peder Ravn | EVENT@israel.dk
Projekter: Meet The People | Musalaha
Studentarbejde i KFS/IFES | Jews For Jesus
Giv en gave til IU på konto: 9743 0016529907